

הקוואקים של אלוהים

לימים שער־צדק בירושלים בדירתו, ועתה הובאו למשפט על מעשיהם. "מי הוא העושה מעשה היטלר ימ"ש?" שאל אחד הכרוזים שהופצו עלידי צבא השחרור בכניסה לבית־משפט השלום בירושלים. "החוצץ המחוצץ המכנה את עצמו

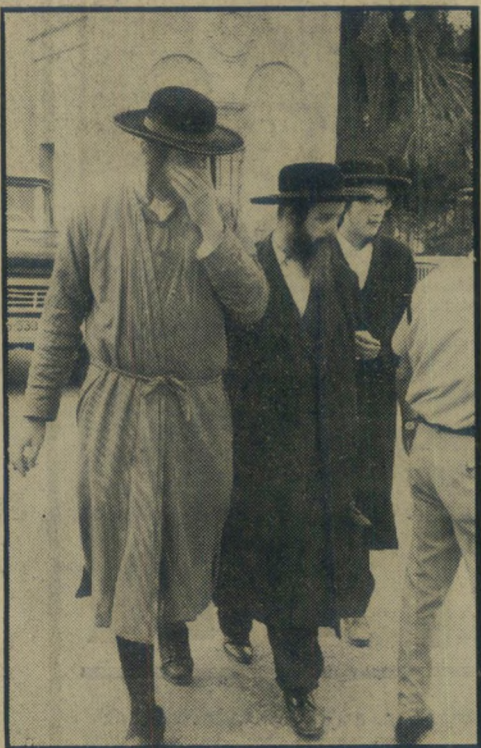
מ יגרש הרומים בירושלים הפך ביום הראשון השבוע לחזית מלחמה. מצידה האחד של החזית עמדו שורות רועשות של אברכים צעירים, לבושים בקאפוטות ארוכות ומיגבעות שחורות. מצידה השני ניצבו כמאה שוטרים — חלקם רכובים על סוסים, אחרים רגלי. הם היו שקטים וקצת נבוכים. נראה היה שהפקודות אותן קיבלו ציינו במפורש את הצורך להימנע מהיתקלות ישירה ומשימוש בכוח הורוע עם האויב, עד כמה שהדבר יהיה אפשרי.

לעומת השוטרים המאופקים לא היו היתקיפים מאופקים כלל. הם התאספו כאן, כאלף איש מישיבות מאה־שערים, כדי להביא את עזרתם ותמיכתם הרוחנית לטורבים שביניהם: לקומאנדו של מאה שערים. אותם 77 צעירים דתיים קנאים, שתקפו לפני מיספר שבועות את מנהל בית־החר-

תקפה חזיתית

הקומאנדו של מאה־שערים מסתער לעבר צלמי העתונות שהמתינו ליד בית־המשפט בירושלים. אשד שוטרים מקומיים מנסים לחסום אותם ולמנוע בעדם מלהכות את צלמי העיתונות.

הסיוע רבני נטורי־קרתא ליוו את נאשמי הפוגרום בביתו של הפרופסור מאיר לבית־המשפט סייעו להם בהתלהבות בקריאות־נאי לעבר השוטרים.

ד"ר דייוויד מאיר! האם לבריה כזו יכור לים למסור הנהלת בית־החולים לידו? שר מו שמום! מוס שבך אל תאמר לחברך! "הצילו! הצילו! הצילו!" זעקו כרוז אחר, התום בשמו של הוועד־להצלת־שער־צדק, "יתקומם ציבור החרדים בארץ ובהוציא־לארץ!" גם שיירת המלווים של הנאשמים, שניסו לפרוץ את שרשרת השוטרים, זעקו לשמים: "נאצים! עוכרי ישראל! רוצחים!" היתה דרושה לשוטרי ירושלים מידה רבה של אור־רוח כדי לא להגיב על העלבונות וקריאות־הבוז שהוטחו לעברם.

★ ★ ★

"פריצם!" בבית־המשפט

א ל תוך אולם המשפטים הצליח לחדור חלק קטן מאברכי־המשי הלוהטים. הם תפשו כל מקום אפשרי, ניהלו שיחות קולניות ורעשניות באידיש עסיסית. כשנכנסה לאולם עיתונאית — פרצה השערורייה. "פריצם! פריצם! פריצם!" פרצו השורות ב"צעקות. השוטרים באולם לא ניסו אף להשתלט על המצב. הם החליטו, אחרי התייעצות קדחתנית עם התובע, שיותר קל להרחיק את העיתונאית מן האולם מאשר את האברכים הוועמים.

בשורות הראשונות של האולם ישבו היתבורים הראשיים של הפרשה. אף ספסל נאשמים במדינה לא היה מסוגל להכילם. היו אלה 77 איש — 77 קוואקים של אלוהים. רובם ככולם — צעירים בריאים, חסונים וחדורי רוח לחימה.

הם לא השתתפו בקרבות של יוני 1967. רגלו של שמואל קרויזר, בן ה־20, לא דר כה על חולות סיני. יצחק בוכינגער (19) לא הסתער על עמדות הסורים ברמת־הגולן. אפרים הרשקוביץ, בן ה־20, לא לחם מול

ניעה אחד מנאשמי הפוגרום, מס' תיר את פניו בכובעו, מובל ליידי אחד השוטרים ששמרו על אולם בית משפט, הרחק מזירת הקרב הסוערת.

טוואה נאשם נוסף, שלא התייבש לפרוץ לדירת פרויטמן מאיר, כן מתבייש מעין המצלמה.

התבוסה שוטרים גוררים את אחד מנאשמי ההתפרעות בביתו של הפרופסור מאיר, מחצר בית־המשפט בירושלים, כשהם מסובבים בכוח את ידו. נאשם זה ניסה קודם ללחום באגרופיו בקהל שצפה מנאשמי היוצאים מביהמ"ש.